

Sygn. akt III KZ 31/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **A. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego

Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 kwietnia 2016 r. o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w G. – Wydział Karny Odwoławczy

z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt V S [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wymienionym wyżej postanowieniem Sąd Okręgowy w G. „odrzucił” skargę A. C. na naruszenie jego prawa jako oskarżonego do rozpoznania sprawy II K [...] przez Sąd Rejonowy w G. bez nieuzasadnionej zwłoki, ponieważ postępowanie przed tym Sądem zakończyło się wyrokiem wydanym w dniu 27 lipca 2010 r. (Sąd odwoławczy wydał wyrok w dniu 19 grudnia 2011 r.), zaś skazany złożył skargę na przewlekłość powstałą w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w dniu 27 listopada 2015r.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

W zażaleniu skazany ograniczył się do podniesienia wadliwości procedowania co do wniosku przez Sąd Okręgowy w G. poprzez niepowiadomienie skazanego o terminie posiedzenia, na którym Sąd ten rozstrzygnął co do skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W zażaleniu powołano się na okoliczność, która nie mogła być brana pod uwagę przy rozważaniu postąpienia z wnioskiem skazanego ani przy rozpoznawaniu niniejszego środka zaskarżenia.

W zarządzeniu został wskazany powód odmowy przyjęcia wniosku, który jest trafny i aktualny tzn. niedopuszczalny jest wniosek o wznowienie prawomocnie zaskarżonego postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania. Wszystkie argumenty wykluczające dopuszczalność takiego wniosku zostały przytoczone w postanowieniach Sądu Najwyższego wskazanych w zaskarżonym zarządzeniu. Zaznaczyć tu jedynie należy ten, że można żądać wznowienia postępowania, w którym rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej oskarżonego. Nie wchodzi więc w rachubę wznowienie postępowania incydentalnego (wpadkowego) a zatem – możliwość przyjęcia wniosku o wznowienie takiego postępowania.

Dlatego orzeczono jak na wstępie.